

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

OSMAN SANDIKÇI BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2013/6297
Karar Tarihi : 10/3/2016

Başkan : Burhan ÜSTÜN
Üyeler : Hicabi DURSUN
Erdal TERCAN
Kadir ÖZKAYA
Rıdvan GÜLEÇ
Raportör : Recep ÜNAL
Başvurucu : Osman SANDIKÇI

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; gözaltında işkence görülmesi nedeniyle işkence, eziyet ve insan haysiyeti ile bağdaşmayan muamele yasağının; tutukluluğun uzun sürmesi nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının; hukuka aykırı delillere dayanılarak karar verilmesi, taleplerin dikkate alınmaması, gerekçeli kararın sekiz ay sonra yazılması, yargılamanın makul sürede sonuçlandırılmaması ve benzeri nedenlerle adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 12/8/2013 tarihinde Edirne Cumhuriyet Başsavcılığı vasıtasıyla adli yardım talepli olarak yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca 30/6/2015 tarihinde, başvurusunun adli yardım talebinin kabulüne ve başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP) vasıtasıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde olaylar özetle şöyledir:

1. Başvurucu Hakkındaki Soruşturma ve Kovuşturmalar

5. 13/7/2002 tarihinde İstanbul ili Üsküdar ilçesi Kuzguncuk Mahallesiindeki evinin yakınında çıplak ve darp edilmiş vaziyette bulunarak hastaneye kaldırılan M.Ş. isimli şahıs, tedavi gördüğü hastanede 20/7/2002 tarihinde yaşamını yitirmiştir.

6. Kendi beyanına göre, belirtilen olayın şüpheli olması nedeniyle İstanbul'dan uzaklaşmak isteyen başvuru, H.K. sahte kimliği ile Avşa Adası'na (Marmara/Balıkesir) gitmiştir.

7. Başvuru, 30/7/2002 tarihinde Avşa Adası'nda meydana gelen, M.U. ve H.U.B. adlı kişilerin ateşli silahla öldürülmeleri ile sonuçlanan kavga olayına karışmıştır.

8. Belirtilen olayla ilgili olarak H.K. adına düzenlenmiş sahte kimlikle gözaltına alınan başvuru, belirtilen kimliği kullanarak 1/8/2002 tarihinde jandarmaya ve 4/8/2002 tarihinde Cumhuriyet savcısına şüpheli sıfatıyla ifade vermiştir.

9. Marmara Sulh Ceza Mahkemesince yapılan sorgunu müteakip 4/8/2002 tarihinde tutuklanan başvuru hakkında aynı sahte kimlik bilgileri esas alınarak Bandırma Cumhuriyet Başsavcılığının 7/11/2002 tarihli ve 2002/72 sayılı iddianamesi ile Bandırma Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. Yargılama devam ederken anılan Mahkemece başvurunun tahliyesine karar verilmiştir. Bu aşamaya kadar başvurunun gerçek kimlik bilgilerinin, belirtilen makamlarca bilinmediği anlaşılmaktadır.

10. Tahliye edilmesi sonrasında, yağma suçunu işlediği şüphesi ile 8/1/2003 tarihinde İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü görevlilerince yakalanan başvuru; kasten öldürme, yağma, çıkar amaçlı suç örgütü kurmak ve yönetmek, sahtecilik, hürriyeti tahdit ve 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun'a muhalefet suçlarını işlediği şüphesi ile gözaltına alınmıştır.

11. Anılan kolluk biriminde başvurunun 10/1/2003 tarihinde müdafii hazır bulunmaksızın ifadesi alınmıştır.

12. 12/1/2003 tarihinde gözaltından çıkarılan başvuru, ifadesi alınmak üzere İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına sevk edilmiştir. Aynı tarihte ilgili Cumhuriyet savcısı tarafından alınan ifadesinde başvuru, savunmasını yapmış ve hakkındaki suçlamaları inkâr etmiştir. Başvurunun anılan ifadesinin ilgili kısımları şöyledir:

"... [E]mniyette de bu şekilde anlattım ancak farklı yazmışlar. ... bana manevi işkence yaptılar. [İ]nsanlık onurumu oynadılar. [H]akaret küfür ettiler. [E]llerimi ve ayaklarımı bağladılar. [G]özlerimi de bağladılar. [T]okat ve yumruk attılar. [Z]orla bu ifadeyi okutmadan imzalattılar. [B]u şekilde bana kötü muamelede bulunan ... organize şube müdürlüğü görevlilerinden şikayetçiyim dedi.

Doktor raporları okundu: [R]aporlara bir diyeceğim yoktur. [R]aporlar iddialarımı doğrulamaktadır. Polisler bana dayak veditğini söyleme dediler. Doktora da bu arabadan atlayınca böyle oldu dediler.

..."

13. Başvuru, aynı tarihte sorgu için İstanbul 4 No.lu Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Hâkimliğine sevk edilmiştir. Avukatı refakatinde savunmasını yapan başvuru, anılan Hâkimliğin 12/1/2003 tarihli ve 2003/12 sayılı kararı ile tutuklanmıştır.

14. İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığının 18/2/2003 tarihli ve E.2003/277 sayılı iddianamesi ile başvuru hakkında; çıkar amaçlı suç örgütü kurmak, işkence ile adam öldürmek, yağma, yağmaya teşebbüs, hürriyeti tahdit, sahte nüfus cüzdanı kullanmak, 6136 sayılı Kanun'a muhalefet ve cürümden hasil olan eşyayı bilerek kullanmak suçlarından kamu davası açılmıştır.

15. Başvurucunun gerçek kimlik bilgileri ile yakalanarak tutuklanmasını müteakip Bandırma Ağır Ceza Mahkemesinin 1/7/2003 tarihli ve E.2002/164 sayılı kararı ile Avşa Adası'nda meydana gelen olayla ilgili olarak açılan kamu davası, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2003/64 sayılı dava dosyası ile birleştirilmiştir.

16. Yapılan yargılama neticesinde İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin 26/9/2008 tarihli ve E.2003/64, K.2008/210 sayılı kararıyla başvurucunun, suç işlemek amacıyla silahlı örgüt kurmak ve yönetmek suçundan 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "220/1-3, 53/1-2-3, 58/9, 63. maddeleri" gereğince iki yıl altı ay hapis, sahte nüfus cüzdanı kullanmak suçundan 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı *mülga* Türk Ceza Kanunu'nun 350. ve 40. maddeleri gereğince bir yıl hapis, maktul M.Ş.yi birlikte tasarlayarak ve canavarca hisle ve eziyet çektirerek kasten öldürme suçundan 5237 sayılı Kanun'un "82/[1]a-b, 53/1-2-3, 63. maddeleri" gereğince ağırlaştırılmış müebbet hapis, maktul M.U.yu birlikte kasten öldürmek suçundan 765 sayılı Kanun'un "64, 448, 20, 31, 33, 40. [m]addeleri" gereğince 24 yıl hapis, maktul H.U.B.'yi hedefte hata sonucu kasten öldürme suçundan 765 sayılı Kanun'un "52, 448, 20, 31, 33, 40. [m]addeleri" gereğince 24 yıl hapis, müşteki A.A.ya ait aracı örgüte yarar sağlamak amacıyla silahla tehdit ederek yağma suçundan 5237 sayılı Kanun'un "149/1-a-c-g, 53/1-2-3, 63. maddeleri" gereğince 10 yıl hapis, müşteki O.Ö.nün "11 milyar TL" vermesi konusunda örgüte yarar sağlamak amacıyla silahla tehdit ederek yağmaya teşebbüs suçundan 5237 sayılı Kanun'un "149/1-a-c-g, 35/2, 53/1-2-3, 63. maddeleri" gereğince iki yıl altı ay hapis, müşteki Ş.T.ye yönelik yağmaya teşebbüs suçundan 5237 sayılı Kanun'un "148/1, 35/2, 53/1-2-3, 63. maddeleri" gereğince iki yıl altı ay hapis, hürriyeti tahdit suçundan 765 sayılı Kanun'un "179/1-son, 40. maddeleri" gereğince bir yıl dört ay hapis ve "457 YTL" adli para cezaları ile cezalandırılmasına ve tutukluluk hâlinin hükümlerle birlikte devamına karar verilmiştir.

17. Temyiz üzerine Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 26/5/2010 tarihli ve E.2010/10140, K.2010/3874 sayılı kararı ile başvurucu hakkında maktul H.U.B.yi hedefte hata sonucu kasten öldürme suçundan kurulan mahkûmiyet hükmünün, "[s]anıkların doğrudan maktul H... U... 'u hedef aldıklarını gösteren delillerin bulunmadığı, ancak kavgaya dahil olan maktul M... U... ile birlikte topluluk içinde bulunan maktul H... U... 'un da isabet alabileceğini öngörebilecek durumda oldukları, eylemlerinin 5237 sayılı TCK hükümlerine göre 'olası kastla öldürme' suçunu oluşturduğu gözetilmeden, lehe Kanununun tespiti amacıyla yapılması gereken somut karşılaştırmanın, 765 sayılı TCK'nun 52, 448 ve 5237 sayılı TCK'nun 81, 21/2. maddeleri arasında yapılması gerektiği gözetilmeksizin, 765 sayılı TCK'nun 52, 448 ve 5237 sayılı TCK'nun 81. maddeleri arasında karşılaştırma yapılarak, 765 sayılı TCK'nun 52, 448 maddelerinin lehe olduğu kabul edilmek suretiyle" hüküm kurulduğu gerekçesiyle bozulmasına, sahtecilik ve hürriyeti sınırlama suçları yönünden dava zamanasını süresinin dolması nedeniyle kamu davasının ortadan kaldırılmasına, diğer hükümler yönünden İlk Derece Mahkemesi kararının onanmasına karar verilmiştir.

18. Bozma kararı sonrasında yapılan yargılama neticesinde İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin 28/10/2011 tarihli ve E.2010/171, K.2011/164 sayılı kararıyla başvurucunun, olası kasıtlı öldürme suçundan 20 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına ve tutukluluk hâlinin devamına karar verilmiştir.

19. Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 20/3/2013 tarihli ve E.2012/5959, K.2013/2342 sayılı ilamı ile İlk Derece Mahkemesinin anılan kararı onanmıştır.

20. Başvurucu, Yargıtayın anılan onama ilamından, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin 15/7/2013 tarihli ve 2013/487 Değişik İş sayılı kararının kendisine 31/7/2013 tarihinde tebliğ edilmesi ile haberdar olduğunu bildirmiştir. Başvurucunun, onama kararını daha önce öğrendiğine dair herhangi bir bilgi veya belgeye rastlanmamıştır.

2. Başvurucunun İşkence İddiaları İle İlgili Soruşturma ve Kovuşturma Süreci

21. Başvurucu, 8/1/2003 tarihinde polis memurları tarafından yakalanarak gözaltına alındığında kendisine işkence yapıldığı ve kötü muamelede bulunduğu iddiası ile ilgili kolluk görevlilerinden şikâyetçi olmuştur.

22. Başvurucunun şikâyeti üzerine başlatılan soruşturma kapsamında Fatih Cumhuriyet Başsavcılığının 1/8/2003 tarihli ve E.3853 sayılı iddianamesi ile ilgili görevliler hakkında Fatih 2. Asliye Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. Belirtilen iddianamede sanıkların, 765 sayılı Kanun'un 245. maddesi gereğince cezalandırılmaları talep edilmiştir.

23. Fatih 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 24/3/2004 tarihli ve E.2003/574, K.2004/71 sayılı görevsizlik kararı ile dava dosyası İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiştir.

24. İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 8/6/2005 tarihli ve E.2004/134, K.2005/146 sayılı kararı ile ilgili görevliler hakkında "*atılı suçu işlediklerine dair ... yeterli, kesin ve inandırıcı kanıtlar elde edilemediği...*" gerekçesiyle beraat kararı verilmiştir.

25. Anılan beraat kararı, başvurunun temyizi üzerine Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 2/5/2007 tarihli ve E.2007/3378, K.2007/3364 sayılı ilamı ile onanarak kesinleşmiştir.

B. İlgili Hukuk

26. 765 sayılı Kanun'un 20., 31., 33., 40., 52., 64., 179., 350., 448.; 5237 sayılı Kanun'un 35., 53., 58., 63., 64., 82., 149., 220.; 30/7/1999 tarihli ve 4422 sayılı mülga Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun 1.; 16/6/1983 tarihli ve 2845 sayılı mülga Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 16. maddeleri.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

27. Mahkemenin 10/3/2016 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

28. Başvurucu, işkence ile ilgili şikâyetlerinin etkili bir şekilde soruşturulmaması nedeniyle Anayasa'nın 17. maddesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

29. Başvurucu; yakalama ve gözaltı sırasında haklarının hatırlatılmadığını, yakınlarına haber verilmediğini, yakalandıktan dört gün sonra hâkim huzuruna çıkarıldığını, gözaltında hâkim güvencesini düzenleyen 4/4/1929 tarihli ve 1412 sayılı mülga Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 128. maddesinin DGM'lerin görev alanına giren soruşturmalarda uygulanmadığını, dört ay boyunca mahkeme huzuruna çıkarılmaksızın tutukluluğunun devam ettirildiğini, tutuklulukla ilgili kararların yetersiz gerekçeye dayalı olduğunu ve matbu ifadeler içerdiğini, tutuklamaya yönelik itiraz dilekçelerine cevap verilmediğini, tutukluluk durumunun dosya üzerinden incelendiğini, kanuni tutukluluk süresinin aşıldığını, 2003 yılında tutuklandığını ve 69 ayı aşkın süre

tutuklu kaldığını belirterek Anayasa'nın 19. maddesinde güvence altına alınan özgürlük ve güvenlik hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

30. Başvurucu; gözüne alınmasından hâkim önüne çıkarılmasına kadar geçen süre zarfında avukat yardımından yararlandırılmadığını, kolluktaki işkenceye dayalı ifadelerinin hükme esas alındığını, lehinde olan delillerin dikkate alınmadığını, iddianamedeki eksikliklerin Mahkemece değerlendirilmediğini, talep etmelerine rağmen Mahkemece savunmalarının alınmadığını, M.Ş.nin öldürülmesi ile ilgili olarak maktulün eşi K.Ş.nin tanık sıfatıyla çağırılması taleplerinin Mahkemece karşılanmadığını, aynı şekilde dosyadaki rapor ve belgelerde imzası olan tanıkların dinlenmesi talebinin karşılanmadığını, yargılamanın makul sürede sonuçlandırılmadığını, hazırlık evrakını inceleyemediğini, susma hakkı tanınmadığını, iddianamenin yeterince açık olmadığını, kimin ne ile suçlandığının belirsiz olduğunu, Mahkemenin tarafsız olmadığını ve kendisine karşı ön yargılı tavırlar sergilediğini, savcıların duruşma sonrası müzakerelere iştirak ettiklerini, bu durumun silahların eşitliği ilkesine aykırı olduğunu, ilk duruşmada tanıklarının bulundurma hakkının kullandırılmadığını, iddia makamının beyanları kelimesi kelimesine zapta geçirilirken kendi beyanlarının özet bir şekilde zapta geçirildiğini, ara kararlarının yazımı aşamasında duruşma salonunun boşaltıldığını, DGM'lerin şeklen kapatıldığını, yargılamaya devam eden özel yetkili Mahkemenin hâkim ve personellerinin değişmediğini, 4422 sayılı Kanun kapsamında olmamasına rağmen özel yargılama usullerine başvurabilmek için kendisine isnat edilen eylemlerin anılan Kanun kapsamında değerlendirildiğini, 4422 sayılı Kanun kapsamındaki suç tanımının belirsiz olduğunu, hâkimin reddine dair taleplerinin aynı hâkim tarafından karara bağlandığını, Mahkeme heyeti ile aralarında husumet oluştuğunu, sık sık hâkimlerin değiştiğini, dosyayı bilmeyen hâkimlerin kendisi hakkında karar verdiğini, Mahkeme heyetinin işkence iddialarına ilişkin soruşturmayı dikkate almadığını, kanuna aykırı olarak elde edilen, ikrar içeren ifadesine dayanılarak mahkûmiyet kararı verildiğini, temyiz aşamasında Yargıtaya gönderdiği dilekçenin kasıtlı olarak başka bir mercie gönderilerek temyiz aşamasında savunma yapmasının engellendiğini belirterek Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

31. Başvurucu; soruşturmayı yürüten kolluk biriminin, ismini basına sızdırdığını, bu şekilde masumiyet karinesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

32. Başvurucu, yargılamaya konu suçlarla ilgili olmayan 06 ... plakalı aracın müsadere edilmesi nedeniyle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

33. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "*Başvuru hakkının kötüye kullanılması*" kenar başlıklı 51. maddesi şöyledir:

"Bireysel başvuru hakkını açıkça kötüye kullandığı tespit edilen başvuru aleyhine, yargılama giderlerinin dışında, ayrıca ikibin Türk Lirasından fazla olmamak üzere disiplin para cezasına hükmedilebilir."

34. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (İçtüzük) "*Başvuru hakkının kötüye kullanılması*" kenar başlıklı 83. maddesi şöyledir:

"Başvurucunun istismar edici, yanıltıcı ve benzeri nitelikteki davranışlarıyla bireysel başvuru hakkını açıkça kötüye

kullandığının tespit edilmesi hâlinde başvuru reddedilir ve yargılama giderleri dışında, ilgilinin ikibin Türk Lirasından fazla olmamak üzere disiplin para cezasıyla cezalandırılmasına karar verilir."

35. İlgili düzenlemeler vasıtasıyla genel hukuk teorisinde bir kamu düzeni kuralı olarak ele alınan ve genel olarak bir hakkın açıkça öngörüldüğü amaç dışında ve başkalarını zarara sokacak şekilde kullanılmasının hukuk düzenince himaye edilmeyeceğini ifade eden hakkın kötüye kullanılmasının, bireysel başvuru alanında özel olarak ele alındığı görülmektedir. Bu bağlamda bireysel başvuru usulünün amacına açıkça aykırı olan ve Mahkemenin başvuruyu gereği gibi değerlendirmesini engelleyen davranışların, başvuru hakkının kötüye kullanılması olarak değerlendirilmesi mümkündür (S.Ö., B. No: 2013/7087, 18/9/2014, § 28).

36. İçtüzüğün 83. maddesindeki "... istismar edici, yanıltıcı ve benzeri nitelikteki davranışlarıyla ..." ifadesinden, bireysel başvuru hakkının kötüye kullanılması hâllerinin, sınırlı bir şekilde sayılmadığı, hakkın kötüye kullanılması olarak kabul edilebilecek benzer davranışların da anılan madde kapsamında değerlendirilmesinin mümkün olduğu açıktır.

37. Hiç kuşkusuz, bireysel başvuruda bulunan kişi, başvuruya konu ihlal iddiasındaki haklılığını ortaya koyabileceği ve bu anlamda kendini en iyi şekilde ifade edebileceği üslubu seçmekte özgürdür. Bu çerçevede başvurusunun, meşru ve medeni sınırlar içinde kalmak şartıyla ihlal iddialarını, başvurusunun amacı doğrultusunda normal olandan daha sert bir dille ortaya koyması da mazur görülebilir. Ancak haklılığını ortaya koyma ve kendini daha iyi ifade etme amacını aşan, hak ihlaline sebebiyet verdiği iddia ettiği kamu otoritesini, kamu otoritesini temsil eden kişileri veya doğrudan Anayasa Mahkemesini hedef alan, hakaret veya iftira oluşturabilecek, eleştiri sınırları dışında kalan, kaba, rahatsız edici ve saldırgan bir dil kullanılmasının bireysel başvuru hakkı kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmayıp bu tür davranışların hakkın kötüye kullanılması olarak kabulü gerekir.

38. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) de başvuranın Mahkeme ile yazışmalarında, davalı hükümete, hükümet temsilcisine, davalı devletin makamlarına, bizzat mahkemeye, mahkemenin yargıçlarına veya mahkeme yazı işleri müdürlüğü mensuplarına karşı kırıcı, tehditkâr, tahkir veya tahrik edici bir dil kullanması hâlinde başvuru hakkının kötüye kullanılmış olacağını kabul etmektedir (Řehák/Çek Cumhuriyeti (k.k.), B. No: 67208/01, 18/5/2004; Düringer ve diğerleri ve Grunze/Fransa (k.k.), 61164/00 B. No: 18589/02, 4/2/2003). AİHM'e göre başvurusunun kullandığı dilin kaba olduğunun değerlendirilebilmesi için sadece ağır, tartışma yaratmaya yönelik veya alaycı olması yeterli değildir; "normal, medeni ve meşru eleştiri sınırlarını" aşması da gerekir (Di Salvo/İtalya (k.k.), B. No: 16098/05, 11/1/2007; Apinis/Letonya [k.k.], B. No: 46549/06, 20/9/2011).

39. İncelemeye konu bireysel başvuru kapsamında, başvuru tarafından Anayasa Mahkemesine üç farklı dilekçe sunulmuştur.

40. Başvurusunun, el yazısı ile hazırlanmış ve dayanak belgelerle birleştirilmiş olan toplam 280 sayfalık 12/8/2013 tarihli birinci başvuru dilekçesinin, 13-15., 18., 22., 24-26., 28., 38-40., 47., 48., 54., 56., 57., 60., 64., 72., 98., 100-107., 109., 112-114., 116., 125., 133., 137., 139., 141., 142., 146., 152., 158., 159., 212-216., 231., 237., 260., 265. ve 275. sayfalarında ısrarlı bir şekilde soruşturma, kovuşturma ve temyiz süreçlerinde görev alan Cumhuriyet savcısı, mahkeme başkanı ve üyelerini, kolluk görevlilerini ve ayırım gözetmeksizin tüm emniyet mensuplarını aşağılayan ve tahkir eden ifadeler kullandığı tespit edilmiştir.

41. Anayasa Mahkemesi Bireysel Başvuru Bürosunun 22/8/2013 tarihli yazısı ile başvurucuya, yazmış olduğu başvuru dilekçesinin 6216 sayılı Kanun ve İktüzük'e uygun olarak düzenlenmediği bildirilerek başvurucudan belirtilen nitelikleri taşıyan yeni bir başvuru dilekçesi hazırlaması istenmiştir.

42. Bunun üzerine başvurucu, 10/10/2013 tarihli ikinci başvuru dilekçesini (formunu) Anayasa Mahkemesine sunmuştur. Başvurucu, bu dilekçesinde birinci dilekçesindeki üslubunu sürdürmekle birlikte ihlal iddialarını tekrarlamamış ve önceki dilekçesine atıf yapmakla yetinmiştir. Başvurucu tarafından, ikinci bireysel başvuru dilekçesinin ekinde sunulan ve doğrudan Bireysel Başvuru Bürosu Raportörünü muhatap alan aynı tarihli (10/10/2013) dilekçede de kendisine bildirilen idari eksikliklerin başvurusunun reddedilmesi için "*uydurulan bahaneler*" olduğunu belirterek "*... ben elimde olan tüm belgeleri fotokopi-or[i]jinal demeden size gönderiyorum. Gerisi sizin sütünüzün kalitesine kalmış.*" şeklinde dilekçenin yazılış gayesini aşan, yakışsız ve saldırgan ifadeler kullanıldığı görülmüştür.

43. Başvurusunun akıbeti hakkında bilgi edinme talebi içeren 30/11/2015 tarihli dilekçesinde, Anayasa Mahkemesince dosyasının kasıtlı olarak bekletildiğini, dosyası daha önce görüşülen başvurucuların "*birinci sınıf*", kendisinin ise "*üçüncü veya beşinci sınıf vatandaşı*" olarak kabul edildiği ithamlarında bulunan başvurucunun, önceki dilekçelerinde kullandığı saldırgan üslubundan vazgeçmediği görülmüştür.

44. Belirtilen tespitler ışığında başvurucunun, haklılığını ortaya koyma, kendini daha iyi ifade etme ve eleştiride bulunma amacını aşan, hak ihlaline sebebiyet verdiğini iddia ettiği kamu otoritesini, kamu otoritesini temsil eden kişileri ve doğrudan Anayasa Mahkemesini hedef alan, rahatsız edici ve saldırgan bir dil kullanmakta ısrar ettiği anlaşılmaktadır. Başvurucunun bu tutumunun, bireysel başvuru hakkı kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmayıp başvuru hakkının kötüye kullanılması olarak kabulü gerekir.

45. Açıklanan nedenle başvurunun *başvuru hakkının kötüye kullanılması* nedeniyle reddine karar verilmesi gerekir.

46. Başvuru hakkının kötüye kullanılması nedeniyle 6216 sayılı Kanun'un 51. ve İktüzük'ün 83. maddeleri gereğince başvurucu aleyhine takdiren 2.000 TL disiplin para cezasına hükmedilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun, *başvuru hakkının kötüye kullanılması* nedeniyle REDDİNE,

B. 6216 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca 2.000 TL disiplin para cezasının başvurucudan TAHSİLİNE,

C. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 339. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca yargılama giderlerinin, BAŞVURUCUDAN TAHSİLİNE

10/3/2016 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ